

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

“Con la música a otra parte”

Sabem tots que una de les coses que més demostren el grau de cultura i de civilització d'un poble, és indiscutiblement el bon o mal estat dels seus carrers i places.

Un poble net, amb jardins públics ben cuidats, amb carrers nets i ben pavimentats, amb una plaça al menys, on els infants i els vellets puguin fruit a plaer i allunyats de tots els perills, els raigs benefactors del sol d'hivern o l'ombra i la brisa benèvola de l'estiu, dóna la sensació d'ésser, sense lloc a dubtes, un poble culte que pensa en la seva prosperitat i en el seu progrés, àdhuc en els moments d'elegir els homes que han de regir els seus destins; dóna, en fi, la sensació d'un poble que viu i pensa; en una paraula, d'un poble civilitzat.

Mai com ara el nostre Municipi havia donat, en aquest sentit, els senyals de vida que està donant en aquests moments.

Parlàvem, la setmana passada, d'una plaça que l'Ajuntament volia construir al Raval. Era només un projecte; avui podem dir que és ja un fet; tant és així, que l'edecte corresponent ha sortit ja inserit en el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, en el seu número corresponent al dia 28 del propassat mes de novembre. Dintre poc, doncs, veurem aquella espaiosa entrada del nostre districte segon, avui només dipòsit de fems, escombraries i criader de microbis infecciosos, en un esplèndid esbarjo-jardí honra i orgull de casa nostra.

Si bé és veritat que La Roca en quant a urbanització està molt per sobre del Raval, més en aquests moments en que la portada d'aigua viva és ja un fet, l'Ajuntament no descuida pas les seves necessitats modernes; tant és així, que en la sessió celebrada dilluns passat, dia 2 de desembre, acordà per unanimitat rebaixar, engrugar, asfaltar i construir les voravies de tot el carrer Major.

Estem segurs que en llegir aquesta important i trascendental nova, els eternals calumniadors de l'actual Consistori, diran a seques que és mentida i que això no es farà. També ho digueren de la carretera de Santa Agnès, de l'aigua viva i de tantes altres millores que s'han fet durant aquests quatre anys que manen o administren els «cavernícoles», que d'uen ells.

— Valdria més que aquests diners els empressin per la cultura — diran uns altres que no s'atreveixen a criticar a la descarada. Aquests han de saber que en la mateixa sessió esmentada, el Consistori va acordar l'adquisició de cinc estufes «Salamandres» de gran potència per a les cinc respectives escoles amb que compta el Municipi. Aquestes estufes permetran als nostres tendres infants estar a plaer i bé dintre l'escola, poguent-se dedicar a llurs labors i tasques sense necessitat de recollir pinyoques i patir de fred com en anys anteriors.

Que això tampoc no es farà? Del 14 d'abril de l'any 1931 fins ara, que s'ha anat fent tot el que bonament s'ha acordat; el que no s'ha fet han estat certes cosetes, que quatre desesperats de la política han anunciat que es farien, amb so de timbals i platets, com és, per exemple, fer arrencar l'envelat de Santa Agnès, destituir l'Ajuntament, fer anar a dormir l'Asmarats sota el pont de la riera, fer plegar LA VALL DEL MOGENT i altres hierbas que avui deixem d'anomenar perquè ens fa pena només de parlar-ne.

I el que no es farà tampoc és posar un través de dit de vergonya i de sentit comú davant els fracassos obtinguts i les angúnies passades, agafar la maleta i el barret i con la música a otra parte.

WESS BUSSKU

Ressorgiment del poble

El nostre poble i al dir el nostre poble vull dir les nostres Valls de Santa Agnès, Vilanova i Valldeoriol, van una darrera l'altra experimentant una millora. Aquelles, que en les darreries del segle han fet una creixença gran en tots els seus aspectes, han seguit també els invents i progressivament hem anat bregant i transformant les nostres coses i costums. La vida porta un gran engranatge que surt de nostra vida corporal, inherent a les coses materials de la humanitat.

Les grans ciutats, les metròpolis, les viles, pobles i valls amb la seva importància han experimentat aquest ressorgiment, aquest interès de modernitzar i embellir, fer conèixer els seus pobles als altres i que fins i tot sigui conegut a altres fronteres.

Lector, no vull estendre'm; em concretó al punt que m'inspiren aquestes breus quantilles; vull dir que, situant-vos a la nostra comarca haureu seguit tots aquest ressorgiment de que us parlo avui. Visiteu La Ametlla, Montmeló, Cardedeu... i una llista podria fer-vos-en, i compareu la importància d'ara dels pobles i la que tenien no gaires anys enrera; veritat que el poble ha fet una creixença; veritat que s'han cuidat de fer-lo agradable; s'han cuidat de dotar-lo de tot allò necessari: d'aigües, carreteres, telèfons, jardins, passeigs, voreres, etc., tot allò que tanta satisfacció dóna al visitant.

Mirant a casa, a les nostres Valls, ens podem donar per satisfets de l'actuació dels Ajuntaments que hem tingut amb aquests quatre o cinc anys darrers ja que hem vist realitzades obres, millores, que sols les havíem paladejat, sols les havíem vist als llavis i les havien promès uns homes que durant uns 30 ó 40 anys havien mangonejat al nostre poble; però un empit, una formidable reacció dels aimants a fer gran el nostre poble, emprengueren amb interès l'obra reconstructiva del mateix; ens ho prometeren en una campanya electoral... però les han realitzat ja i més encara, n'han fet d'altres; i, més encara, n'han projectat, estudiat d'altres que hom, per més oposat que sigui al criteri de la política de la majoria de l'actual Ajuntament, no té altre obligació que reconèixer l'esforç fet i portat a cap per ressorgir el nostre poble, per a fer-lo conèixer i fer-lo créixer a mesura de la seva importància.—LL. S.

Subscribiu-vos a LA VALL DEL MOGENT